

Over oliebollen en oesters,

Geloof niet dat ik ooit een echte Fransos zou kunnen worden, want als dat betekent dat je met Kerst hele ganzenlevers moet verslinden en met oud en nieuw bakken met oesters door het keeltje moet laten glijden, is dit niet aan mij besteed! Doe mij maar gewoon een lekkere oliebol. De jaarwisseling verloopt rustig. We zijn samen thuis en spelen een potje scrabble. Op 2 januari komen neef Jakko en vriendin Fransien ons met een bezoek verblijden. Heel erg gezellig. Een goed begin van het nieuwe jaar.

We shoppen in Nevers bij de "Grand Frais" een prachtige winkel met allerlei soorten exotische groenten en fruit, en andere heerlijkheden. We vinden er ook deze prachtige paarse aardappels: Violetta's. Ik ga eens kijken of ik die niet als pootgoed kan vinden voor in mijn moestuin. Ze blijken uiteindelijk helemaal niet nieuw en al jaren bekend. Ze worden ook wel de paarse truffels genoemd!

Het blijft maar regenen en iedereen heeft er dik genoeg van. Zo ook ikzelf als ik op een ochtend ga bloedtappen bij iemand die een onoverdekt deel van zijn bedrijf heeft waar de koeien kunnen worden vastgezet. De betonvloer waarop de dieren lopen zit onder de stront en met de regen erbij geeft dat een bruine laag spetterende derrie. Daarnaast loopt de dakgoot over en klatert het regenwater van een half dak naast en op ons neer. Vooral als enkele dieren zich weten te bevrijden uit de voerhekken en aan ons proberen te ontsnappen met een stevig sprintje, vliegt er van alles in het rond. Wat ook een interessante bezigheid is, is stieren tappen. Men begint meestal te melden dat ze "doux comme un lapin" zijn. Of wel zacht als een konijn. (Ik zie er toch nog steeds geen konijn in). Dit terwijl ze richting de weide wandelen met een emmer brokken aan de arm. Vervolgens storten ze wat voer in een voerbak en meestal lukt het ook wel om een tube bloed te nemen terwijl de eigenaar met een hooivork de rug van zo'n kolos staat te krabben. Daarna draait men zich om en begint weg te lopen. Maar daar waar ik meestal sta zuigt de klei mijn laarzen vast omdat de grond stevig is omgewoeld door de stier en zijn vrienden. Als ze dan roepen: je moet nu wel uit de weg gaan want hij is niet zo aardig is dat soms wel even een fijne mededeling als je de keus hebt tussen blijven staan of je op sokken uit de voeten maken. Gelukkig schieten ze dan wel weer te hulp om het

dier te keren. Ook kan het gebeuren dat dit “konijn” de oren spitst, de kop omhoog werpt en in gestrekte draf met staart omhoog de grote ruimte kiest met een hollende veehouder er achteraan (dat doet ie anders nooit!). Gelukkig staan er ook een heel aantal gewoon keurig vast in het hek. Wij hebben elk jaar een extra stuk beschermende kleding erbij. We zijn begonnen met kniebeschermers voor motor rijders en tegenwoordig hebben we ook een leren hoefsmeden schort om de ergste klappen op te vangen. Over het algemeen gaat het erg goed maar er zitten karaktertjes tussen! Maar wat wil je, er is een groot verschil met melkkoeien die elke dag in de hand komen en deze dieren die minimaal 6 maanden in vrijheid doorbrengen in een kudde. Ze komen alleen in handen voor een behandeling die zij persoonlijk niet zo nodig vinden. En dan vallen die Charolais nog mee, itt Salers en Limousins.

Als het niet regent zijn de dagen grauw en mistig. Het geeft wel een leuk plaatje:

Op 1 van mijn wandelingen kom ik de jagers tegen. En ze vertellen me dat zij niet de enigen zijn die af en toe een zwijn vangen. Onlangs liep er een zich klem vast onder de bodem van een auto. Enkele 10 tallen meters bij ons vandaan. De eerste hondjes met jachtletsel hebben zich ook alweer gemeld aan de poort. Een van de patiënten van vorig jaar is ook gesneuveld tijdens de jacht: een kogel ging dwars door een zwijn heen en velde tevens de hond.

Er is een nieuwe bewoner bij op ons erf. Of we er blij mee moeten zijn is maar de vraag. In het "mar" bij de ezels zwemt tegenwoordig een beverrat. Die dieren graven net zulke holen (zo niet nog groter) als muskusratten. Dus wie weet verdwijnen de ezels binnenkort wel in een hol in de grond.

Het departement Nièvre loopt nog steeds leeg (i.t.t. tot de rivier waarnaar het departement genoemd is want die loopt dik over). Er zijn nu nog 219.584 officieel ingezetenen. Minder dan een grote stad in Nederland. Terwijl wij toch op een groter oppervlak zitten.

Met erge regen houden de problemen met onze buitenlampen aan. We graven alle contactdozen op en vernieuwen ze en kisten ze vol. Laat nu de regen en de mieren maar komen!!

Vanaf de 14de hebben we weer sneeuw en kou. En er is strijd in de ganzenwei: de rammen willen drinken uit een emmer en de ganzen willen in bad omdat de vijver bevroren is. Daarbij wordt er stevig aan de oren van de rammen getrokken. Het wordt ze bijna in de oren geknoopt dat een bad

belangrijker is. Het maakt niet uit als ik er een tweede emmer bij zet. Dan hebben de ganzen gewoon 2 baden! De paardenstal en de schapen stal blijven dooi, zodat het gesleep met wateremmers verder wel meevalt.

Wij houden ons vnl bezig met binnen activiteiten. Het schouwtje in de eetkamer is mooi opgeknapt en opnieuw in de verf gezet. Om het helemaal af te maken hebben we een plaat graniet besteld om de bovenkant af te werken. Die komt hopelijk halverwege de volgende maand aan. Verder spelen we spelletjes bij de haard en we organiseren een high tea met vrienden.

Onze bomen hangen vol met vetbolletjes, dwz maar heel even want binnen de kortste tijd zitten de bolletjes in de vogeltjes: Ze zien er uit als vetbolletjes op pootjes, en een heel klein snavelkje. De poezen kunnen er niet bij maar kijken wel vol interesse toe. De bolletjes vliegen erdoor. Een stuk of 6 per dag.

Eind van de maand reist Nollie af naar Nederland om weer eens een paar weken in Arnhem te bivakkeren. En we hebben nog meer familie bezoek: Sarah, mijn nichtje komt een week bij ons logeren en ze reist samen met haar oude groot terug naar Nederland. Ze blijven een nachtje over in Parijs. Samen bezoeken we nog de IKEA te Evry (Parijs). Nu ben ik in het rijke bezit van een kast voor mijn kleren.

In Parijs is het nog erg koud. Bij ons is alle sneeuw alweer weg. En sta ik zelfs een ochtend buiten in de zon koeien bloed te tappen. Ook wel lekker voor de afwisseling. Maar al snel komt de regen terug.

De eerste maand van 2013 zit er alweer op. Langzaam lengen de dagen. Mijn dagen lengen ook want onze oude Piet wordt om 6 uur wakker en dan vindt Tjalling het ook tijd om op te staan. Ben ik in ieder geval op tijd op de praktijk want daar wil het nog wel eens mis gaan. Ipv 8 uur 's morgens ben ik er vaak net 10 minuten later.

De eerste gasten dienen zich alweer aan. Zowel voor de maanden die komen gaan als voor de laatste dag van Januari.

Groeten vanuit een regenachtig Maubranche,

Koos (mede namens Nol al is ze er niet)